

's Zomers buffelen maar in oktober de zak krijgen

Combinatie fataal voor prachtige greenkeepersvak en golfbaan!

René te Wierik (45) was greenkeeper op Harderwold. Vandaag nog zou hij terug willen, maar zijn gezondheid laat dat niet toe. René miste in GREENKEEPER meningen over het wegbezuinigen van greenkeepers. Op de burelen van dit vakblad kreeg René de gelegenheid om zijn visie te geven. Een verhaal wat - volgens hem - veel greenkeepers niet hardop durven zeggen, uit angst voor hun baan en collega's.

Auteur: Broer de Boer

Gezondheidsproblemen waren er de oorzaak van dat René te Wierik uit Zwolle zijn onderneming, een paardenhouderij annex koetsenverhuurbedrijf, aan de kant moest doen. Op 41-jarige leeftijd kwam hij in dienst bij aannemer Veluwnenkamp Bedrijven. Die stelde hem in de gelegenheid de greenkeepersopleiding te volgen en hij kwam aan de slag op golfbaan Harderwold. Hij vond volledig zijn draai in zijn nieuwe baan. Maar de gezondheidsproblemen van René werden ernstiger. De man 'voor wie geen rough te hoog was' is thans afgekeurd en voortdurend onder behandeling van specialisten. Ondanks zijn zwakke aorta laat hij zijn greenkeepershart spreken! Ooit hoopt hij weer het werk in dit prachtige beroep te hervatten.

Communicatie-onderzoek

René te Wierik is van vele markten thuis. Zo kent hij als voormalig ondernemer de loonwerk- en de aannemerswereld. "Ik ben me er altijd bewust van geweest hoe intensief men in die sector met communicatie bezig is. Dit is een struikelblok bij veel van die bedrijven. Er wordt tussen personeel

en directie (uitvoerder) te weinig gecommuniceerd. Hierdoor worden er met de golfbaanexploitant verkeerde of foute afspraken gemaakt, wat resulteert in irritatie tussen beide bedrijven en waar dan de golfer en de greenkeeper de dupe van worden of zijn. Ik was een van de oudsten op de greenkeeperscursus en ik vond het vanzelfsprekend om voor mijn 'baanopdracht' het onderwerp 'communicatie op de golfbaan' te kiezen. Ik deed dat overigens samen met golfprofessional José Loomans. Zo beschikte ik tijdens mijn opdracht over de juiste kennis vanuit de golfer gezien. We bezochten daarvoor heel wat golfbanen. Een zeer belangrijke conclusie was dat greenkeepers vaak te kort van gedachten zijn als het erom gaat wat de golfers willen. Anderzijds weten golfers te weinig wat golfbaanonderhoud betekent. Als dit niet juist gebeurt, kunnen zij hun spelletje wel vergeten. Er is vaak een te grote afstand tussen golfer en greenkeeper. 'Greenkeepers moeten daarin stappen ondernemen', concludeerden we. En dat begint met 'blijf golfers groeten'. Betere communicatie op de golfbaan is zowel goed voor de greenkeeper als

voor de golfer die hem betaalt. Greenkeepers en golfers kunnen niet zonder elkaar. Helaas is er weinig met onze onderzoeksrapportage gedaan in de branche." Dat stelt René zichtbaar teleur, en ook wil hij kwijt dat werkgevers – zowel baanexploitanten als aannemers – niet altijd even veel ruimte geven voor 'baanopdrachten', een verplicht onderdeel van de greenkeepersopleiding. Tijdens Renés opleiding was meer dan de helft van de medecursisten het grootste deel van de tijd niet werkzaam op een golfbaan, waardoor baanopdrachten niet werden volbracht zoals ze bedoeld waren. René vindt dat het opleidingsinstituut van greenkeepers hieraan veel meer aandacht moeten schenken in de toekomst.

Werken als paarden

René kijkt zeer kritisch naar de ontwikkeling dat greenkeepers in de zomer heel erg druk zijn en dat ze 's winters geen werk krijgen op de golfbaan: "De laatste tijd word je in de golfbaan-aannemerij aangenomen in de maanden april tot en met september om het werk te doen op de golfbaan. In deze maanden kun je je kapot werken

om het werk te klaren, en in de wintermaanden moet je je maar zien te redden. Wel wil men graag dat je hart ligt bij de baan en je werk. Ik vind het onmenselijk van golfbaanaannemers om zo om te gaan met greenkeepers, en bovendien is het onverstandig en zeker niet winstgevend. Ik deed mijn paarden toch ook niet weg in de wintermaanden als er geen koetsritten waren? Ik had mijn tarieven zo berekend dat het uit kon om mijn paarden in de wintermaanden aan te houden. Hierdoor had ik wel dieren waarop ik kon bouwen en dieren die wisten wat het werk inhield", zegt René.

Uren opsparen

"Greenkeeping is een mooi beroep, maar neem maar van me aan, dat greenkeepers die in de winter ander werk aannemen – en daarmee vaak meer verdienen dan op de golfbaan en met meer zekerheid – in het voorjaar echt niet weer terugkomen om dit mooie werk te doen." Er zijn volgens hem te veel golfbanen waar dit zo gebeurt. René is er duidelijk in: "Spaar die extra uren van dat zomerse gebuffel op, doe ze in een potje en neem die uren in de winter op. Een werkgever moet die overuren dus niet uitbetalen. En in de winterperiode moeten de greenkeepers ook relevant werk krijgen. Want als er alleen een hoofdgreenkeeper op de baan rondloopt, dan blijft er veel werk liggen." En dat er soms personeel van een groenaannemer komt om snoeiwerk te doen, is hem een doorn in het oog. René: "Soms wer-

ken er volkomen verkeerde ploegen op een golfbaan, die geen enkele notie hebben van hoe je met een golfbaan om moet gaan. Die met zwaar materieel zonder grasbanden over de fairway rijden en grote vernielingen aanrichten. Vervolgens krijgen de greenkeepers dat 's zomers weer voor hun kiezen en kost het tijd en geld om de schade te herstellen."

"Zowel baanexploitanten als aannemers – niet altijd even veel ruimte geven voor baanopdrachten"

Kapot werken

René wil graag zijn hart luchten. "Ik zie te veel greenkeepers afhaken in dit mooie vak en vraag me af over hoeveel jaar de laatste vrije greenkeeper uitgestorven zal zijn. Je houdt naar mijn mening alleen greenkeepers als je ze ook twaalf maanden te eten kunt geven. Er is niets mis mee als je greenkeepers verplicht om lange dagen te maken in de zomer. Maar als de opdrachtgever greenkeepers zich kapot laat werken met werkdagen van tien tot twaalf uur en vervolgens verklaart dat je in de winter boventalig bent, terwijl er wel degelijk werk is op een golfbaan, dan staat dat me volledig tegen. En veel collega's ook. Het gebeurt op veel banen zo, maar niemand

durft zich daarover uit te laten. Er lopen 's winters te veel hoofdgreenkeepers zonder of met te weinig personeel op de banen. Bovendien verkeeren ze in het voorjaar lang in onzekerheid over de vraag hoe ze het komende seizoen het werk moeten rondkrijgen en met wie. Golfbanen moeten zich meer als echte ondernemingen opstellen. De prijs van het aannemen van het onderhoud moet zo zijn dat er een groep greenkeepers het gehele jaar op de baan kan zijn. Zo krijg je als greenkeeper ook je hart bij de baan en ga je ervoor. Over dat aspect moeten greenkeepers en hun werkgevers nadrukkelijker met elkaar communiceren. Nu wordt de baan vaak aangenomen voor een zodanige prijs dat het budget eigenlijk al op is als het voorjaar begint. Hoe goed je dan je best ook doet om de baan er zo goed mogelijk bij hebben te liggen: doe je extra dingen, dan wordt er met verlies gedraaid."

Ondernemerschap

Hoe ziet René dat ondernemerschap dan? "Vooral door mee te denken. Daar heeft iedereen profijt van", zegt hij. "Kijk eens mee of bepaalde zaken wel echt financieel aantrekkelijk zijn. Ik geef wel eens het voorbeeld dat golfers graag een gehaktbal willen eten in het clubhuis. Als je dan alleen maar een duur driesterrengerecht op de kaart hebt staan wat niet besteld wordt, dan levert dat de horeca geen geld op. Zo moet er bij een greenkeeper ook een goed gevoel zijn: over de omgang met machines, hij moet over de juiste kennis beschikken en de juiste dingen op het goede moment doen. Bij een golfbaanannemer lukt dat laatste helaas niet altijd. Hoe je je werktijd invult, is dus erg belangrijk. Maar ook bij golfbaanaannemers zijn er voorbeelden van een goed arbeidsethos, geen 08.00 tot 17.00 uur-mentaliteit dus. Bij Veluwenkamp was het heel gebruikelijk om het prikken af te maken, desnoods na het avondeten. Zo werkt men in de aannemersbranche, die ik goed ken, ook. Wanneer er meer greenfee-spelers komen en er steeds vroeger gestart wordt, kun je als greenkeeping ook zelf het initiatief nemen. Stel voor om eerder te starten met je werk, want realiseer je wel dat je dan ook korter over je werk doet, omdat je minder oponthoud hebt door die vroege flights. Dat je bovendien je werk ook beter kunt doen en de golfers minder frustrereert." Tegen de golfbaanexploitant zeg ik: "Geef de greenkeeper 's morgens vroeg de tijd om met het maaien te starten, als er nog geen golfers zijn. Want wat leveren die zeer vroege flights op als je ze afzet tegen de frustratie van de vaste golfer op de baan die hierdoor

Volgens René: worden baanopdrachten soms niet volbracht zoals ze bedoeld zijn.

Verantwoordelijkheid bij greenkeepers leggen en ze tegelijkertijd mee te laten denken met de organisatie.

“ 's zomers standaard tien uur werken en in de winter op straat schoppen? Uitbuiting!”

hinder ondervindt en zijn geluk dan elders gaat zoeken? Maar ook: wat zou je hierop kunnen besparen? Greenkeepers kunnen snellere en betere maairesultaten bereiken. 'Zit hierin geen kostenbesparing door minder uren en brandstof, minder slijtage en minder frustratie bij andere golfers?' denk ik dan.”

Inwerken

René ziet nog een nadeel in de instromende greenkeepers die – naar zijn zeggen – ‘s winters het schip weer verlaten en zegt: “Een greenkeeper wil twee dingen: vast werk en regelmaat in zijn werk. Als dat onmogelijk is, dan kiest hij ander werk. Vervolgens zit de hoofdgreenkeeper met de gebakken peren, want bij aanvang van het nieuwe golfseizoen moet hij weer nieuwe mensen inwerken. Dat kost tijd en dus geld en komt ook niet altijd het juiste gebruik van de machines ten goede. En als je al die frustraties tussen golfers en minder vakkundige greenkeepers meetelt, is dat niet voldoende reden om als

golfbaanondernemer of als sector je uiterste best te doen om de bestaande greenkeepers proberen te behouden voor dit werk? Zoals golfbaan-ondernemers het werk op de golfbaan nu jaarrond uitvoeren, dus eigenlijk hun medewerkers vanaf april t/m oktober de baan laten onderhouden tegen steeds verder uitgeknepen tarieven, dat is niet goed.” En dan gebruikt René een metafoor: “Als je een Mercedes wilt rijden, moet je het ervoor over hebben om hem ook goed te onderhouden. Veel golfbaanexploitanten kennen hun baan graag de status van een Mercedes toe, maar hebben voor het onderhoud niet meer geld over dan voor het onderhoud van een Fiat Panda.”

Op de hoogte blijven

René had Harderwold er - naar eigen zeggen - in drie jaar tijd prima bij liggen, 'met minimale middelen', zoals hij zegt: “Ik ga nog regelmatig op Harderwold kijken. Puur om te zien hoe de greens en de fairways erbij liggen. Als greenkeeper wil ik op de hoogte blijven en bezoek ik daarom ook, ondanks mijn gezondheidsproblemen, nog steeds evenementen. Het is een heel foute zaak als een greenkeeper zichzelf niet als ondernemer ziet. Dus word ondernemender! Stop met die ongeïnteresseerde werkhouding, als je die hebt, en realiseer je dat die golfer jouw loon betaalt en je werkgever alleen aan de personeels-

kosten denkt. Ik vind het een taak van een hoofdgreenkeeper om die mentaliteit te veranderen, hun mensen op te voeden, maar ook om een stuk van de verantwoordelijkheid bij greenkeepers te leggen en ze tegelijkertijd mee te laten denken met de organisatie. Maar mensen uitbuiten door ze 's zomers standaard tien uur te laten werken en ze in de winter de straat op te schoppen? Dat gaat mij te ver. Met een ploeg van vijf à zes man jaarrond op een 18-holes ronden kost misschien net zo veel, maar een golfbaanexploitant krijgt er veel beter en kundiger personeel en een veel beter onderhouden baan voor terug.”

Hierbij aansluitend hoopt René een bijdrage te kunnen leveren aan ons mooie vak en hoopt hij toch weer ergens een plaats te kunnen vinden op een golfbaan of in de vorm van het geven van adviezen op het gebied van onderhoud.